

NYÁRI SZÍNHÁZ

(H) Mióta a szombathelyi közsinházi megállapították, hogy felette tűzveszélyes a hogy a benne való előadás életvezedélemmel jár: a sziniszgatók seregesen tódulnak hozzánk, hogy előadják csillogó, képrázatos terveiket a jövőt illetőleg.

A legnagyobb rész a nyári színház létesítését ajánlja s ennek a tervnek a megvalósítása találkozik leginkább a szinügyi választmány véleményével is, csak az építés keresztülvitele kérdésében van még némi ellentét.

Annyi azonban bizonyos, hogy az új közsinház fölépítésére ez idő szerint gondolni sem lehet. A várost a váratlanul föllépett tifuszjárvány oly nagy költségbe sodorta, hogy miatta a pótdátot is tetemesen föl kell emelnie, ha valamiképen ki akar evickélni a kátyuból, amelybe ön hibáján kívül jutott.

Azonkívül előtte áll a még sürgetőbb megoldást váró kórház, közbárány, tűzraktár, elemi iskola, ártéri kutak stb. létesítése, amelyeknek tetemes költségei előrelátólag még nagyobb mértékben fogják igénybe venni a város kasszáját s amely összegnek előteremtése amúgy is sok gondot s álmatlan éjszakát okoz a város vezetőségének.

Közsinháznak ez idő szerint való létesítéséről tehát szó sem lehet. És bizonyos az is, hogy a város öt-hat éven belül nem jut abba a kellemes helyzetbe, hogy megvalósítsa ezt a szép, kulturális szempontból valóban fontos tervet.

Hat esztendőig azonban a város színészet nélkül nem maradhat. Ez bizonyos. Kell tehát alkalmas módot keresni arra, hogy Thália felkent papjai mielőbb hajlékot leljenek Szombathely falai között. Miatán pedig alkalmas hely ezuttal nincs, természetesen létesíteni kell egy megfelelőt. Ez pedig csakis egy nyári színház építésével érhető el. De nem ám a közsinház helyett, hanem csak annak ideiglenes pótlására; vagyis addig az ideig, amíg a színészek téli otthonát is találhatják Szombathelyen a Márkus Géza elfogadott tervei szerint fölépitendő állandó színházban.

SZINHÁZ.

Az aréna megnyitása.

Ünnepre gyűlt össze tegnap este Szombathely művelt közönsége: az arénának, a színművészet szombathelyi otthonának megünneplésére gyűlt össze. Nem hiányzott az ünnepők sorából a társadalom legmagasabb köréitől egészen a legszegényebb napszámosig seki, aki csak belefért az aréna óriási hajójába, mert még az ország legnagyobb szinkere is kiesnyek, szánek ünnepi érzés befogadására, amelyet Szombathely érzett és érez akkor, amikor két hosszú évi otthontalanság után ismét otthona lett határain belül a magyar színművészetnek, a magyar nyelvnek istenasszonya . . .

Egy halk imaszíni sóhaj lebbent el az ezernyi hallgatóság ajkáról, mikor a felvont függöny látni engedte a tündér világításban néző színpadot. A lelkek, az ünnepelő szombathelyi lelkek felülemelkedtek a hétköznapi küzdelmek légkörén és csattogó szárnyalással szálltak fel, fel, a próg hang fekkölt hangjaiban a fényes, a magyar hang zenéjétől hangos, a magyar érzés ilatától balzsamos tiszta légtérben . . .

Mint így tulvilági álom, mint a magyarság ezredéves küzdelmeinek csodás visszhangja, a jövőbe vetett hit áhítatos imája zúgott viharzott a nemes érzelmek árja végig a szíveken, a szemek megteltek könnyel és a fülek mint a megváltás hangjait hallgatták, amint Fompa belezúgta az ünnepélyes csendbe ihletett lelkének lelkesült szavait.

Leróttuk már egyszer a köszönet adóját Nádassy-nak, de kell, hogy még egyszer rámutassunk határt nem ismerő jókarakterára, nagy áldozatkészségére, mert ő adott otthon Szombathelyen a magyar színművészetnek és ha áldás fakad belőle a várásra, az érdem egyelőre és kizárólag az övé . . . Kötelességünk volt megtenni ezt, mert a magasztos ünnepi hangulatban és kötelességünknek fogjuk ezt tartani mindenben, mert nem csak otthon, adott a színművészetnek Nádassy, hanem hiánytalan lelkesedéstől, az eszmék igaz szeretetétől áthatott művészeként is, akik bizonyára a diadal babérijával fonják körül Thalia hőmlőit.

A „Tatárjárás“.

A „Tatárjárásban“ Bakonyi Károly szép, ötletes operettjében mutatkozott be a szombathelyi közönségnek Nádassy társulata. Talán az ünnepi érzés, amely lelkekünket áthatja, nem engedi, hogy az előadásnak elfogulatlan bírátói legyünk. A frappánsul harmonikus rendezésben, a szereplők összehangzatos, jól összetanult játékában mi csak a szépet voltunk meglátni képesek. Gábor Audoz és Kálmán Imre szép melodiai, a szöveg ötletes fordulatai egy költői egységben simultak egybe a szereplők finom, stílusos játékával.

Ha lehet a színpnek fokozatát keresni úgy talán Szilassy Etel a kis szeleburdi minden lében kanál önkéntes, Harsányi Margit a kis megégett szárnyu lepkeként vergődő szerelmes naiv bakfiskés és Antal Erzsé az elárult szerelemért bűnhődő asszony tetszettek legjobban. A férfiak közül Nádassy tartalékos bakatiszta és Rákossy Ferenc altábornagya hatottak leginkább, Nagy Dezso Benec bácsija pedig valósággal szoborszerűen alakította. Az egész előadást az ügyes rendezés, a harmonia és szín jellemzik.

Vasvármegye 1909. május 30.

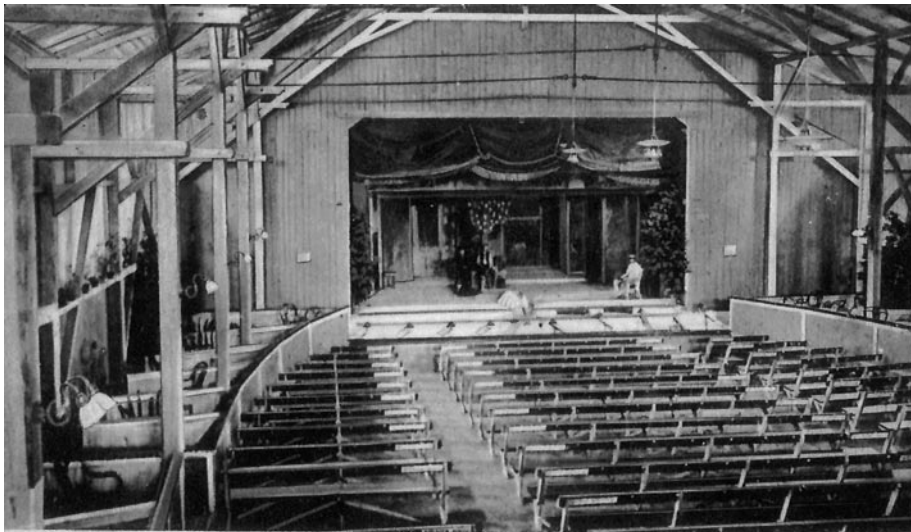
4. o.

Színháznyitás.

Jó Nádassy elhelyezte itt
-A-pihent haderőt
S végigtekint a sik mezőn a
„Tatárjárás“ előtt.

Látja: tódul a közönség az
Arena kapuján
S várja: nem borul-e gyász rá a
„Tatárjárás“ után.

Vasvármegye 1909. május 30. 6. o.

*A Nadasdy-féle nyári színház belseje, 1909.
Szombathely régi képes levelezőlapokon. Szöveg Balogh Péter. Összeáll. Kőszegfalviné Pajor
Klára, Pittmann Lászlóné, Molnár József. Szombathely, 2001 57. o.*

*A Nadasdy-féle nyári színház
Vas Népe 1991. június 21. 5. o.*

Elégett az aréna.

Tegnap délután öt óraker kigyúlt a szombathelyi aréna és teljesen elégett.

Elégett az aréna. Nem légett, hanem a sző legszomorúbb és legteljesebb értelmében elégett, egy hatalmas üresen álló tér. Jelzi, hogy ott színház állhatott. Vasárnap este még játszottak benne, hét-főn délután két óráig próbáltak. Öt óraker egy lélek sem volt aszínházban, a pénztárban sem volt senki, csupán a színház foglalkozkodott Sándor, a színházi szolga. Egyszerre füstszagot érzett és föltekintett: a női öltöző fölött a tető égett. A szolga kirohant a színházból, segítségért kiabált, a tűzoltóságért telefonáltak és egy órával később az aréna helyén már csak a karzati feljáró legalsó lépcsői füstlőgtek. Irtózatossággal és rettenetes erővel égett az egész épület, minden oldalán egyszerre. A pusztító lángok egy órái munkája elég volt ahhoz, hogy elpusztuljon a tágas hajlék, három évi fennállása alatt is sok öröm és vidámság színhelye.

Az aréna nincs többé. Ebben a pillanatban még korai volna arról beszélni, hogy mi következik a tegnapi tűzkatasztrófa után. Főlépüle újra az aréna, vagy a katasztrófa révén hozzájut Szombathely közönsége a közsínházhoz, olyan kérdés, melyről sokat lehet és sokat fogunk is beszélni — holnaptól kezdve. Ebben a pillanatban minden részvétünk és szánakozó érzésünk Nádasy igazgató és társulatja felé fordul, akik hajléktalanok és kenyér nélkül maradtak. Addig is, míg a kormány el nem maradhat segítségére megérkezik és a társulat a tervezettnél korábban elindulhat Makóra, a szombathelyi közönség szives szeretettel veszi partfogásába a társulatot és a segítségnek bármilyen módjához invitálják, rendelkezésre áll.

A katasztrófáról ez a tudósításunk:

Ég az aréna.

Valamivel elmúlt öt óra, amikor a Tököly-utca fölött sűrű fekete füstfelleg gomolygott. A főtérről nézve úgy látszott, mintha a Tököly-utcában volna tűz. Az emberek szájával rohanának a füstfelle-

irányába. A Tököly-utca felé és a Fürdő-utca felé sietőkkel azután ott közölték a szomorú hírt:

— Ég az aréna.

Nádasy direktorral és Chatry tükárral együtt kocsin sietett a sorok írója az égő arénához. Amire odaértünk, már lángokban állt az egész épület. Nádasy zokogva ugrott le a kocsiról, rohant az aréna felé, hogy menteni segítse a menthetőt, de már minden igyekezelt hiábavaló volt, még közelébe sem lehetett jutni az épületnek.

Eközben érkeztek meg a tűzoltók, akiknek munkája csak arra szorítkozhatott, hogy a környékbeli épületeket megmentse. A tűzoltóság nagy számban vonult ki és nagy készenléttel. Erős és nehéz munkája volt, mert a tűzveszedelem egyformán fenyegette a sörházat, a páholyházat és az elemi iskolát. A páholyház teteje tüzet is fogott és részben a lángok marata léka lett. Az elemi iskolában háromszor is tűz támadt a szaporakától, de a tüzet mindannyiszor sikerült eloltani.

Ezrekre menő

kíváncsi sereglett természetesen az aréna köré minden oldalról. Szerecsére gyorsan kivonult a katonaság, huszárok és gyalogosok és igen nagy, szinte megbecsülhetetlen segítségére voltak a rendőrségnek és a tűzoltóságnak a rendfenntartás és a tűzoltás munkájában. Oszinte hála, köszönet és teljes elismerés illeti őket és ez szől a tisztikarnak és a legénységnek egyaránt. A város polgársága nagy hálaival látta a katonaság munkáját és azt a készséget és a gyorsaságot, mellyel a veszedelemben segítségére siettek. Petrovay Ámos alezredessel az éjén a huszárezred és a gyalogezred itthonlevő tisztjei csaknem valamennyien megjelentek a tűznél és dolgoztak fáradságtalanul.

A tűzoltóság

munkáját sokan gáncsolni fogják, de ez mindig így van veszedelem idején, amikor az emberek elfogultak és mert pusztulást lát, mindenki elégedetlen. Meg kell állapítani, hogy az önkéntes tűzoltók, akiket napi kenyérkeresetük mellől szőlított el a vészszőr, megfeszített erővel és a veszedelemtől nem félve dolgoztak. Az ő derekai munkájuk sikere és eredménye, hogy az így súlyos csapásból nagyobb katasztrófa nem lett.

Vasvármegye 1911. augusztus 1. 2. o.

A pusztulás

híre hamar szétfutott a városban és nagy lehangoltságot keltett. Három évvel ezelőtt épült az aréna, mely egyike volt az ország legnagyobb arénáinak. A harmadik nyári szezon vége előtt tíz nappal történt a szerencsétlenség, Nádasy ugyanis augusztus 10-én akarta befejezni az idei szezont.

A tűz pusztítása óriási mértékben sújtja Nádasyt és a társulatot. Nemcsak az aréna égett el, hanem elpusztult a társulat könyvtára, ruhálára és díszletlára is, elégett több színész és színésznő ruhája és az összes zenészek kórái.

Hogyan keletkezett

a tűz? Erre a kérdésre egyelőre nincs felelet és a hogyan a helyzet áll, egyelőre aligha is lesz. Amikor az aréna kigyult, Sándor szolgán kívül nem volt az épületben senki. A szolga a színpadon volt és ott vette észre, hogy a nőöltöző fölött a tető ég. Kirohant és segítségért kiabált, de már nem volt segítség.

A tűz keletkezésének egyelőre egy elfogadható oka van: a rövid zárlat, a tűz ugyanis a villamos fővezeték mellett támadt. Az elektromos társaságnál ugyan azt állítják, hogy a vezetékek nem voltak bekapcsolva, ezzel szemben azonban megállapítható, hogy javában égett a tűz, amikor egy villamosdrót a Zrínyi Ilona utcában leszakadt és égett, tehát nyilvánvalóan áram volt benne.

A rendőrség a szolgát is vallalóra fogta és nyomozott a tűz eredete iránt, de azt hisszük, ebben az irányban a ma megtartandó tűzrendőri vizsgálat sem fog több világosságot deríteni.

Az égő arénától

legelőbb a II. kerületi elemi iskolában támadt tűz, amely még két szer kiujult, de szerencsére sikerült mindannyiszor elfojtani úgy, hogy nagyobb kár nem történt. Némi, bár aránylag jelentéktelen kár érte az Ébredés páholy épülő házát, a teteje leégett. Egy szikra felgyújtotta a polgármester egy zabkepejét, de ezt a tüzet is gyorsan eloltották, valamint eloltották a szőlősi határban ugyancsak a sziporkáktól támadt gabonátüzet is.

Hét óra volt, amikor a veszedelmet teljesen sikerült elhárítani.

A polgármester

ma délelőtt tizenegy órára ülésre hívta össze a színügyi bizottságot, hogy a segítség módozatai felől tanácskozzanak. A színügyi bizottság meg fogja találni a módját annak, hogy a súlyos helyzetbe jutott igazgatót és színészeket megsegítse a megpróbáltatás első napjaiban, amíg a kormánysegítség meg nem érkezik és a társulat Makóra nem távozhatik.

Harmincezer

koronára volt biztosítva az Első Magyar Általános Biztosító társaságnál, a kár jelentékeny része tehát a biztosítás útján megtérül.

Épül a nyári színház.

Utolsó akkordok az építőbizottságban.

Végre eljutunk a színházkérdés ideiglenes végéhez.

Az aréna tervét, amint már közöltük, a miniszterium elfogadta. A városi tanács most a helyhatósági engedélyezés céljából véleményezés végett kiadta a tervrajzokat az építőbizottságnak. A bizottság tegnap összülést tartott, melyen részt vettek *Kiskos István* városi tanácsnok elnökle alatt *Hirschrodt Ottó*, *Polgár József*, *Geist Lipót*, *Kopfensteiner Dénes* és *Rosta Sándor* bizottsági tagok, *Bodányi Ödön* városi főmérnök, *Klosovszky Ernő* mérnök, továbbá *Trummer János* és *Szente Lajos* vállalkozók.

A bizottság a tervrajzokat mindenek előtt összehasonlította a korábbi tervezettel és azt találta, hogy azok méretei a korábbi megállapodásoknak megfelelnek. Az aréna favázis téglafallal fog épülni. Kijáratok feles számmal vannak tervezve, hogy a közönség veszély esetén a legrövidebb idő alatt elhagyhassa a nézőteret. A részletek mind megfelelnek a korábbi határozmányoknak. Az aréna a Király-utca végén épül, annak tengelyébe lesz elhelyezve.

A járda és a szinkör között tizméter széles térség marad. Az épület a végleges köszínház előtt tervezett park helyére kerül, úgy, hogy később a végleges színház építését ne akadályozza.

A nyári színház homlokzata secessios izlésben van tervezve, minden szépészeti szabály ellenére és nyomottságát az izlésesnek nem mondható vízszintes tagozások még inkább kiemeljk. A bizottság javasolta, hogy a homlokzat középső részét magasabbnra készítsék és izlésesebb függélyes tagozásokkal annak nyomottságát ellensúlyozzák, mert különben úgy nézne ki, mint valami pusztai juhakol. A miniszteriumban *Kertész K. Róbert* osztálytanácsos és *Sváb* műszaki tanácsos javasolták, hogy a tetőzet akként készíttessék, hogy később ha a város akarja, belül a nézőterren deszkával burkolható legyen. A vállalkozók boltozatszerű fődémet terveztek, — de a bizottság aggodalmasnak tartja, mert a boltozat kedvező a zenés darabokra, de befolyásolja a beszéd érthetőségét, amiért is a tetőszerkezetet akként készítik, hogy később, ha a város akarja és nem sajnálja a költséget, akkor a menyezetet sík felületekkel burkolja, amelyek kedvezőbbek a szinpadról hangzó beszéd érthetőségére. A színház építését *Trummer János* és *Szente Lajos* már megkezdték.

Arénaavatás.

Ma nyitja meg a pozsonyi színtársulat a szombathelyi új nyári színházat. A kormány és a színészegyesület az avató-ünnepen. Az új színház. Az építő tervezők. Az első előadás és a szereplő művészek.

Az elpergett évnek november havában a Németh-ház körül megcsendült a csákány. Nagyoklú legények liporták halottra a dörverte gyöpöt, s vasszerszámmal vágták rongyokra a korcsmát. Százharminc esztendő tőrült le egyetlen rövid őszi napon egy-két férfikéz a Király-utca végén.

A levénhelt porta püsztoló porából — július havában — cícomás palota ivelődött égne és a mai kedden zene zendül ottan: aktorok, aktrixek csókolják szívünkbe nyelvünk muzsikáját, a műnek épségén, szépségén, szentségén sohasse fog csákány.

Köszöntjük a mai ünnepnapos keddet s a cícomás hajlék friss falai között szívvel és először Polgár társulatát, a kiknek átadjuk színházunk kulcsait és véle a gondot, hogy majdan a kaput báberosan zárják.

Az avatóelőadás és a művészek.

Ma, kedden este 8 órakor nyitja meg Polgár Károly Pozsony városának színgazgatója a Király-utca tengelyében épült új nyári színházat. A megújítólatás egyben az operettársulat bemutatkozása lesz. A megnyitón a kultuskormány, az országos színészegyesület képviselői és Szombathely város tanácsa is jelen lesznek. Az avatóünnepen színtre kerül a Cigányprimás című magyar operett (Kálmán Imre), amelynek főszerepeit a következők játsszák: Földes Dezső (cigányprimás), Pásztor Ferike (Juliska), Feszty Irén (Sári), Sarkady Vilmos (a gróf) és Mihályi Ernő (Laci).

A Cigányprimás fő női szerepője Feszty Irén pár évvel ezelőtt a Királyszínházban tűnt fel. A művésznő elragadóan kedves egyéniség és beszédes nagy szemű, örökön kacagó képe, izzó temperamentuma, a játszó énekesnők legelsőjévé avatják.

Pásztor Ferike a másik szereplő színész: ő; a Pásztor Feri. Ha jól emlékszem, egy intím kabaré színpadán láttam először. Három éve lehet. (Bizonyisten.) Valami bohémes egyfelvonásos játszott akkor; operettfelét és kisigényűt. Volt abban az ízében festő és modelleány és urihölgy és több efféle megymás. Egy apró, esinos, barna színészasszony modellt játszott a darabban. Sokáig elnéztem a kis műtigrálszmárit és halkán sugtam oda a melletttem ülő színházi rókának, Kövessy Albert pécsi színgazgatógnak: Hallja, ez a leány

tud, ez a leány akar, ez a leány színésznő, és ez a színésznő itt ma este maga az egész darab. Egy kölyökképu kis tenorista: talán Simay, szinte megnőtt akkor este a kis műtigrálszmári művészetének árnyékában. Hazamenet Kövessy csak annyit mondott a megjegyzéseimre, hogy ebből a kislányból még nagyművésznő lesz.

És igazunk volt mindkettőnknek: a kis műtigráls megnőtt és ma Pásztor Ferikének hívják és egyike a legkeresettebb, legfizetettebb magyar primadonnáknak.

Földes Dezső, hát Földes Dezső. Földes és Bohém, akit mindenki ismer. A Földes, aki színész is volt egy darabig. Nátassynál is az volt még. Ma már több, mert jóval több, mint amit a színész szó kifejez. Földes kiforrt. Nekem az a meggyőződés, hogy ez az utolsó stációja Budapest előtt. Egy olyan szerződés előtt, amit évekkel és ezekkel mérnek oda fenn, ahol jóval könnyebb és egyszerűbb a színjátszás, mint Szombathelyen vagy Pozsonyban.

Uj ember Sarkady Vilmos, aki kórnikus, és ezt nem esinálja, ez ugy jón nek: magától. Van humora és van lába. Gyerekkora óta ismerem és mindig kitűnő volt. Ma már ő is különöb, mert delelőn áll a művésze. Ő az, akit könnyen fognak szeretni: szinte mindjárt. Sarkady lesz a Szombathelyiek kedvelt Maxija.

Utolsónak hagytam Mihályi Ernőt, mert kalocsai és földim, akit szinte a Jezsuiták neveltek. Edesapja aorának egyik legbiresebb zenésze és költőmuzsikusa volt. — Van-e, aki nem ismeri Mihályi. Balaton háborgását?

Fia: Ernő, az apja nyomdokában halad, aki a kalocsai érseki templom karnagya volt. A külömbőség mindössze az, hogy Mihályi Ernő művésze a színházat magasztosítja művésztemplommá. Egyebekben orvosdoktor. Szén családi életel él és övel-azok a gyönyörű szöke gyerekek, aikkel mindenki meghámul a szombathelyi korzón. Mihályi vérbeli, tudásos operanékes és az első bemutató előadásnak különös érdekességet ad az, hogy a szerepében előforduló muzsikát maga muzsikálja a színpadon művésztellel.

A színház szép, célra termett, tiszta, kégyelmes. Az építők pomás munkát végeztek. A szombathelyi aréna ma Magyarország leakényelmesebb nvári színháza és minden szöge, fala, gerendája Szenté és Trummer művészi munkáját dicséri.

Vasvármegye 1914. július 7. 5. o.

Fájdalom, most ott állunk, hogy amint kidül egy játékos bármilyen okból, nem tudjuk helyettesíteni. Nem tudjuk pótolni. Igenis tudjuk de a pótlást, a tartalékot az első csapat szellemében kell tanítani. Játékos nevelés nélkül megszűnik a hártnév és elbukik az egyesület.

A kuliszák mögött

Az ember nem is képzelné, hogy mennyi apró-cseprő epizódja van a színészetnek különösen a kuliszák mögött. Vígjátékok, szomorusjátékok, Drukkolások, várva-várt jelenetek. Vannak és voltak iróemberek, külső évek szentelték ennek az életrésnek a megismerésére, író emberek voltak, kik tematát merítettek belőle, színdarabokat, könyveket írtak róla. Boldogult Nyárai Antal cilinderéről egy kötetny: viccet ismert a színészvilág. De érdemes is ott időt tölteni.

Ugy meséltek a Féltékenység előadásán történt az alább: kis epizód. Bodonyiné tudvalevőleg meghalt a színpadon, az ötödik felvonásban. Bodonyi: direktor a most szerelő fejlem uram egy szót szünet alatt feleségéhez:

— Majd ha meghalt és legördül függöny, széssen felkelni, mert meghalt!

A Bolond gyönyörűen sikerült előadás: előlt a színház mellett beasgettett valak: Erckövy Károlyfal.

— On mit játszik mester? — kérdezte a színházlátogató.

— En játszom a bolondot...

A közelben fiatal színészek beaszélgettek:

— Menny: természetességgel játsza — szolt az egyik Erckövy felé.

Deréky János egy napon, elég meleg lévén, sandált huzott s egy ment az öltözőbe. A collegáknak tetstett a bátor vizelet.

— Miért huztál sandált? — kérdezte Sugár.

— Szeretem a változatosságot, mondotta János. A többi lábheft mind alul lukas. Ez alul is, felül is lu-

kas. S a felső lukak ezuttal természetesekek.

A multkor, hogy-hogynem megessett az eset, hogy Parlagn becsipett. Igen becsipett. Bement a színházba. Találkozott Bodonyival. Kissé kellemetlen volt, mert nagyba énekelt.

— Ivott? — kérdezte Bodonyi. Mondja kedves collega, mért kurjongat?

— Csak operákat gyakorlok igazgató ur. Tovább ment, de hogy még se hazudjon, így énekelt a Parasztbecsületből.

— Anyáskám, de sokat is ittam...

Kedden, május 29. és 30-án este 8 órakor
itt először! Itt először!

A BOLOND

Daljáték 3 felvonásban. Írta: Rákcsi Jenő. Zenéjét szerette: Szabados László. Rendező: Erckövy Károly. Karmester: Lillieh Miklós.

SZEMÉLYEK:

Deli urfi	— — — — —	Tamás Lajos
Pimpó, koreszmáros	— — — — —	Rogoz Imre
Piroska	— — — — —	Páffy Oly
Kékike	} a leányai	Molnár Aranka
Fehérke		Gyulai Marian
Ellák	} szerelmes ifjak	Ajtay Kornél
Böngér		Sugár Lajos
Csudamér	— — — — —	Solti Rezső
Dirigó, sekrestyés	— — — — —	Deréky János
Bimbó	} csavargó bohócok	Erckövy Károly
Bimbilla		Görög Olga
Luci		Gáspár Amália
Csapos	} cselédek	Bokros László

Apródok, buesusok stb.

Tájos 1922. május 29. 4-5. o.

mindazok, akiket ilyenfajta tetten rajtakaptak, egészségügyi intézetbe internálandók s tartásuk itt őket mindaddig, míg a felügyelő orvosok azt célszerűnek látják. Az ott tartózkodás alatt, természetesen, valamilyen produktív munkát végeznének. Az orvosok és tudósok azon a nézeten vannak, hogy Missoffe képviselő javaslata célszerűbb, mint a börtönbüntetés.

— Halló! Nyári színház?
 — Igen.
 — Sugár ur?
 — Azonnal jön. Átadom!
 — Kedves művész ur, közkívánatra írja meg a Táltosnak élettörténetét.
 — Szívesen, szerkesztő ur, de nincs is történetem. Magyarországon születtem. Ez természetes. Őseimet ragyogó arcuk után keresztelték el Sugárnak. Családos vagyok és —
 — És?
 És még egyetlen adat van az életemhez.
 — Nos?
 — Hát az életem már be is fejeztem.
 Hogyan?
 — Meghaltam 1922 május hó 3-án, este 3/4 1 órakor a Bizanc harmadik felvonásában, Herceg Ferenc utasításához híven.

*
 — Bodonyi igazgató ur beszél?
 — Igen.
 — Itt egy városi Jós.
 — Parancsoljon.
 — Közlöm Önnek, hogy rövide-

sen közházban fognak játszani.

— Nagyszerű.
 — És hol lesz ez a színház?
 — Ott, az Arena helyén.
 — Hogy-hogy?
 — Hát én megjósolom Önnek. Már így is oda van az Arena. S ha még jobban játszanak, ez a fatákolmány kövé mered csodálkozásában.
 — Ugyan, ne vicceljen kérem, nem érek rá!
 — Rendben, de mit fizet, ha igaz lesz!
 — Önnek adom az összes soproni deficitet!

*
 — Halló! Itt a színügyi bizottság.
 — Itt Bodonyi. Parancsoljanak!
 — Meg van elégedve a közönséggel?
 — Nagyon! Melegen pártolnak, csak az idő pártol hidegen. A szezon fele hidegben telik el.
 — Nem baj, igazgató ur. Decemberre majd csak megjön a nyár.
 — Szomorú vigasztalás. Hol leszek én decemberben?

Itt. Egyfolytában játszatja le a jövő évi szezont is. Nem okos gondolat?

— Bravo! Hiába, Önök csak kedvesek. Elengedték a vigalmi adót s im, egy jó eszmét is adnak!

— No-no! Ne örüljön előre, mert annál nagyobb fényüzési adót fog fizetni.

— Hogyan?
 — Hát mondja kérem, nem fényüzés abba' a rongy kis fabódéba' olyan nagyszerűen játszani, olyan fényesen, mint az Ön mostani társulata?*

*Ha az előadások rosszak lesznek, egyedül Bodonyinak köszönhető, ki ezek után nyilván fél a fényüzési adótól! (Szerk.)

A zeneszerző	— — — — —	Deák Ferencz
Roboz k. a.	— — — — —	Hoán Irén
Márkus k. a.	— — — — —	Molnár Aranka
Rakolnoki k. a.	— — — — —	Rakovszky Margit
Thuz k. a.	— — — — —	Szabó Juczi
Szell k. a.	— — — — —	Medgyessi E.
Ilonka k. a.	— — — — —	Gyulai Marian
Szolga	— — — — —	Parlagi Béla

Szerdán, május 10-én este 8 órakor

Ártatlan Zsuzsi

Operett 3 felvonásban. Irta May és D. Esvallieres. Fordította Mérei Adolf. Zenéjét szerezte Jean Gilberte. Rendező Deréki János.

Személyek:

Des Aubrais báró, magántudor	— — — — —	Sugár Lajos
Deifine, a felesége	— — — — —	Medgyessi Erzsé
Jaquelin) Huberth) fiai	— — — — —	Molnár Aranka
Renée Boislurette, hadnagy	— — — — —	Deréki János
Pomarel, illatszergyáros	— — — — —	Sohi Rezső
Susanne a felesége	— — — — —	Parlagi Béla
Charancacy magántulajdonos	— — — — —	Görög Olga
Roze a felesége	— — — — —	Marinkovics S.
Alexis főpincer	— — — — —	Zelenay Ella
Emil pikoló	— — — — —	Megyeri Ferenc
Marietta komorna	— — — — —	Lílich Sanyika
Vivarel	— — — — —	Gáspár Amália
Gudet	— — — — —	Gáspár Kálmán
Tailasson	— — — — —	Horváth László
Irma	— — — — —	Gáspár Ilonka
Rendőrbiztos	— — — — —	Szilasi Aranka
		Bokros László

Történik Párisban. I. és II. felvonás a báró házában, a II. Moulen-Rugéban.

Tálatos 1922. május 8. 10. o.